

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 4 2022 ÅRG 54

Och hon födde sin förstfödde son, lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns ingen plats för dem i härbärgen

Lukas 2:7

Biskopens spalt

"Bereden väg för Herran; berg sjunken, djup stå upp!"

Den välkända adventspsalms inledningsstrof vill jag se som en innerlig bön inför inte bara den jultid vi befinner oss i utan för den tid vi nu går in i efter den mest akuta fasen av den pandemi som de senaste åren så starkt begränsat våra liv. Den har också på ett ytterst kännbart sätt påverkat LKK och vår verksamhet. Vi har fått hålla allt på sparlåga.

När jag nu skriver denna min första spalt som regionalbiskop för LKK i Sverige är det med viss vördnad jag tänker på vad det faktiskt innebär. Det förtydligar en del av ämbetet som ligger utanför den rent liturgiska, den belyser det faktum att jag nu ska försöka tolka och förklara den utveckling och den väg framåt som LKK tar. På något sätt göra det förståeligt. Ibland är förändringar subtila men när det gäller den förändringsprocess vi är inne i just nu så handlar den om att vi helt enkelt måste börja blicka framåt istället för att som vi allt sedan viruset började spridas för snart tre år sedan bara kämpat för att hålla verksamheten igång.

I denna process så är det till min glädje tydligt att det finns en vilja bland våra aktiva att kavla upp ärmarna. En vilja att faktiskt bygga upp och skapa nya strukturer och metoder att verka framåt och framför allt en vilja att testa något nytt. Flera personer säger till mig att de ser fram emot att bli mer aktiva

igen. Glädjen är stor! Men det finns även intresse från personer som tidigare inte varit särskilt aktiva som nu vill bidra mer till verksamheten på ett praktiskt plan. Alla händer behövs i detta arbete! Vi har redan välkomnat en ny medlem som klerk inom ordines minores och vi kommer snart, om allt går bra, att välkomna ytterligare en. Vi förbereder för att under våren på riktigt komma igång med gudstjänstlivet i Stockholm och vi välkomnar prästerna Göran Werin och Carina Carlström tillbaka i aktiv tjänst inom samfundet efter att de verkat lite mer i det tysta under de senaste åren.

Så vill jag till sist rikta ett stort tack till Regionalbiskop emeritus Sten-Bertil Jakobson. Han har varit en pålitlig kapten för den svenska LKK-skutan och med skicklighet under sina mer än 25 år som regionalbiskop haft en fast hand vid rodret och lotsat oss in på vatten där det finns hopp och framtid. På ett personligt plan är jag oerhört tacksam för all den hjälp och vägledning jag fått ända sedan jag först kom i kontakt med LKK för mer än tjugo år sedan och sedan under åren som ledde fram till min prästvigning och därefter. Han har alltid funnits där för stöd, hjälp och uppmuntran. Och det hoppas jag att han kommer att finnas många år än! Biskop Sten-Bertil antar suffixet "emeritus" efter sin titel men han kommer även i framtiden att vara högst närvarande och viktig för vår verksamhet och för alla oss som är aktiva.

Vi ser framtiden an med hopp och glädje i Kristus! Låt oss därför med gemensamma krafter bereda vägen! Välsignad vare Han som kommer i Herrens Namn!

+ Krister

Officiellt

Söndagen den 23 oktober lämnade Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson över det kyrkliga ledarskapet för Liberala Katolska Kyrkan i Sverige till biskop Krister Fast vilken utsetts av presiderande biskopen Michael Warnon efter att enhälligt godkänts som ny regionalbiskop av den klerikala synoden för en ämbetsperiod av sju år.

Biskop Sten-Bertil antar titeln regionalbiskop emeritus och fortsätter som en aktiv medlem av biskopsynoden i den Liberala Katolska Kyrkan.

Söndagen den 13 november mottog Joakim Simoncini konfirmationens sakrament, officiant var biskop Krister.

Söndagen den 4 december vigdes Christian Fernandez Roos till klerkens grad inom minor orders, officiant var biskop Krister.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

existerar för att främja Kristi, sin Mästares arbete i världen, och för att ge andlig näring åt hans församling. Den hämtar den centrala inspirationen till detta arbete ur en stark tro och tillit till den levande Kristus.

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

Taktfullhet och tolerans

Världsreligionernas dag söndagen den 19:e efter Trefaldighet

Taktfullhet och tolerans är den här söndagens huvudtanke och i morgon är det FN-dagen.

Vid konfirmationsakten i vår kyrka sjunger alla en hymn vars inledning innebär ett löfte inte bara givet av konfirmanden utan av alla som sjunger den "O Mästare jag lovat att tjäna dig var dag, och du har lovat att leda mig efter ditt behag."

Löftet innebär att tjäna Kristus - inneboende i alla.

Med andra ord att tjäna sina medmänniskor.

I det tjänande får vi alla användning för det som är dagens huvudtanke - taktfullhet och tolerans.

En av vår kyrkas främsta uppgifter - det är att medvetandegöra människan så att hon förstår att hon i sitt innersta väsen är skapad till Guds avbild.

Att varje människa i innersta väsen är skapad till Guds avbild - det ger en annorlunda gudsbild än den som omedvetna människan har.

Den omedvetna människan skapar alltid en gud till sin egen avbild.

Det är det som gör henne till en fundamentalist och gör henne intolerant mot andra människors trosuppfattning - eftersom hennes egen gudsbild, som hon själv skapat, inte stämmer med andras.

Den intolerante saknar också helt - all form av taktfullhet.

Den medvetna människan, visar däremot alltid prov på en stor tolerans. En tolerans som inte är undfallande i dess negativa bemärkelse, utan ett ödmjukt förstående grundad på ett stort mått av medveten taktfullhet.

Taktfullhet och tolerans mot oliktankande, i umgänget med medlemmar av andra kyrkor eller samfund, och i umgänget med utövare av andra religioner, är nödvändiga element för att skapa förtroende och förståelse och därmed fred.

Något som är särskilt aktuellt idag. Med tanke på den främlingsfientlighet som tyvärr smyger sig in i allt fleras medvetande.

Bristande kunskap föder intolerans.

Jag brukar likna de stora världsreligionerna, vid en pyramid, men med fler sidor, där varje sida representerar en religion.

Vi människor vandrar, beroende på var vi föds och lever, på de olika sidorna på väg upp mot toppen. Och vi har alla hunnit olika långt upp.

Längst ner är det långt till en annan sida. Där råder okunskap, och oförståelse och intolerans mot de som vandrar på de andra sidorna.

Ju längre upp vi kommer ju lättare har vi att kunna se runt hörnet. Vår kunskap ökar och därigenom minskar vårt främlingskap och vi blir därigenom allt tolerantare.

Ännu högre upp, där börjar vi ana att vi alla är på väg mot samma mål, och att det finns andra former för att beskriva samma sanning, att det finns andra vägar mot samma mål.

För allra högst upp finns inte längre några sidor - där finns endast en Sanning - där förstår var och en - i djupet av sitt medvetande - att Gud är lika, i alla.

Våra belackare som ser på vårt liberala förtecken med så stor skepsis - säger ofta med en negativ klang - att i LKK blir alla saliga på sin tro.

Alvar Janson som för många år sedan var kyrkoherde här i församlingen myntade vid ett sådant sammanhang: "Vem kan någonsin bli salig på en annans tro? Nej, ingen."

Att komma fram till en egen tro och att erkänna att den är en föränderlig tro, det är mycket svårare än att ha en tro på en tro som någon annan tror.

Att vara en fri vandrare på vägen mot Gud. Att fritt söka Gud i sitt innersta djup är mycket svårare än att förlita sig på vad andra kommit fram till.

Därför vill jag avsluta med en uppmaning

Sök där du till sist kan finna hela Sanningen, det Allraheligaste - sök i djupet av ditt eget inre - i det heligaste av heliga, i Guds boning.

+ S-B

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Julstämning

av sr. Carina Carlström, präst

På sistone har jag funderat mycket över det stillsamma och svårbeskrivliga, men ju längre in i vintermörkret vi kommer allt tydligare begreppet "julstämning". Vad handlar den egentligen om? Jag känner den själv, djupt inne i själ och hjärta, när jag nås av vissa dofter (särskilt kanel och glögg) eller ser vissa saker som t.ex. fönsterbelysning i form av stjärnor och adventsljusstakar.

Somliga julsånger har samma effekt på mig... inte alla, för jag är nog lite gammaldags och tycker inte att "Tänd ett ljus" av Triad eller "Last Christmas" av Wham! ger särskilt mycket stämning, även åtminstone den förstnämnda bär på ett viktigt budskap. Men strofen "Psalm som är sjungen från tid till tid, eviga längtan till ljus och frid" i sången "Jul, jul, strålande jul" (skriven av GustaF Nordqvist) ger mig gåshud! Du har säkert egna exempel att tänka på, som fyller ditt hjärta med det där mystiska fenomenet julstämning...

Det härliga och märkliga med julstämning är att den drabbar oss (nästan) alla, oavsett om vi är kristna eller inte.

Och nej, jag tror inte att det handlar om maten eller julkaparna utan om något ogripbart andligt som snuddar vid våra inre, som en ängels lätta vinge eller Guds viskande röst. Något som låter oss ana att det finns sådant i våra liv som är oändligen mycket större än det jordiska, ofta ganska snutfierade och till synes menings-

lösa vi annars upplever varje dag.

Ni vet, som vardagens rutiner och plikter, rusande från plats till plats för att göra saker vi inte vill och ta upp tid vi skulle vilja spendera på annat. Julstämningen får oss att stanna upp och sträcka ut våra sinnen mot det där speciella... en doft, ett ljud, en känsla, ett synintryck. Aldrig annars under året får någonting så många människor att göra just så – inte födelsedagen, inte sommaren, inte semestern, inte ens påsken trots att det är kristenhetens allra största högtid. Varför?

Jag tror att det beror på att julens viskande röst talar om något för oss som vi aldrig annars ger oss chansen att uppfatta: ett mysterium utvecklar sig mitt framför oss, inuti oss, som en skör och mycket sällsam blomma.

Finns det något annat i våra liv som skapar samma... ja, just stämning? Vi upplever alla "ögonblick" t.ex. när våra barn föds, när vi tar examen efter många år av kämpande med studier, när vi deltar i en konsert vi längtat efter, när vi betraktar en solnedgång eller en vacker utsikt. Men alla de där stunderna är så korta, och snart är såväl känslan som tankarna borta igen.

Julstämningen är annorlunda – den stannar kvar hos oss i veckor varje år, och någonstans inom oss måste vi bära på en evig längtan efter dess sinnlighet, eftersom vi varje år går igenom väldigt mycket besvär

för vad som för de allra flesta numera handlar om en enda dag eller kanske bara några timmar.

Egentligen tror jag inte att den moderna, sekulära människan längtar efter den korta julen – oavsett om det är julafton eller juldagen som är den viktigaste i just den personens tradition – utan efter tiden innan. Den där utdragna, njutningsfyllda förberedelse-tiden. Och jag tror att det är likadant för alla religionsutövare... alla har de någonting som en enda gång om året drabbar dem som ett slags sinnenas förälskelse - inte i en person utan i en händelse, en upplevelse.

Det fina med julstämningen är just att den varar så länge och att man inte behöver vänta ända till julnatten med att njuta av den. Jag väljer att se den som en alldeles särskild gåva Gud givit oss – ett radikalt budskap om att underbart inte måste vara kort! Visst är det fantastiskt? Vi har fått fyra veckor och mer därtill (särskilt om man firar jul ända till Trettondedagen) att glädjas åt allt detta som bara riktar sig mot våra sinnen och inte mot förståndet. Vi får vila från kraven på att allt skall vara så hjärninriktat och för en månad bara glädjas åt att allting omkring oss talar till hjärtat. För det är ju där det stora mysteriet snart skall födas, inte sant? Och så stora händelser kan man inte förbereda i huvudet – det måste ske i hjärtat.

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan
önskar alla en
Fridfull Jul och ett Gott Nytt År

Vad lever vi för? Vad är det viktigaste i livet för oss?

Det kanske verkar märkligt - men jag tror att det finns ett ord så allomfattande att det uttrycker precis allt vi lever för - Ett ord där alla känner igen sitt sökande, sin längtan.

Ordet är kärlek.

Kärleken har en grundläggande betydelse för vår hälsa och överlevnad. Vi drivs framåt av kärleken. Att älska och bli älskad är det som gör vårt liv

meningsfullt.

Vi kan klara oss utan mycket här i livet - men utan kärlek blir vårt liv en karikatyr av vad det kunde ha varit. Vi är alla som blommor som väntar på att blomma, att växa och öppna upp, kärleken är som vattnet för blomman för oss.

Du - ja just du - är en fantastisk varelse, fylld av kraft, magi, liv och möjligheter! Det

är dags för dig att öppna nya dörrar, dörrar ut mot livet - mot andra människor - för att få ny inspiration och livsglädje och ro i ditt inre. Så att du får kraft att vara dig själv och känna dig så där underbart levande och närvarande varje dag i livet!

Roger Karlsson

Ty ett barn varder oss fött

Vi har kommit att leva i en sorts skymningsland. Inte bara i yttre mening nu då dagarna är korta och solen inte orkar högt över horisonten. I kväll har vi tänd våra julljus, inte bara för att lysa upp natten, utan som uttryck för en protest som lever på djupet av vår själ, en protest mot vilshenheten och konturlösheten, mot otryggheten, konflikter och ofred...

Många av oss känner kanske att vi har tappat fotfästet och inte längre har någon fast grund att stå på. Inget tycks ju bestående. Allt förändras så oerhört snabbt. Det vi kanske knutit upp vår trygghet till kan försvinna över en natt. Det gäller i stort som smått. Och

dessa dagar räds vi över vad som håller på att ske i Mellanöstern och i andra oroshärdar på vår jord. Julens budskap om fred på jorden verkar inte särskilt sannolikt.

Men det är trots allt inte riktigt mörkt över jorden och vår civilisation. Men konturerna håller på att glida ut. Det är skymning! Och där är den stora risken för oss, nämligen

UPPGIVENHETEN och LIKGILTIGHETEN.

Men alla dessa väldiga, ogripbara globala problem som ideligen aktualiseras genom press och etermedia borde vi se på med ett perspektiv som dras upp av julens evangelium:

Ty ett barn varder oss fött och Detta skall vara tecknet för er; Ni skall finna ett nyfött barn.

Tänk om mänsklighetens stora nöd kan beskrivas som att barnet alltid blir hindrat att födas och som bl.a. kommer till uttryck i den likgiltighet för livets varde genom ohejdat aborterande. Men också för den andliga dimension i tillvaron som sammanhänger med Kristi födelse. Och nu gäller det inte något sentimentalt utan tvärtom att spräcka det skal av sentimentalitet kring gudabarnet som kanske vår kultur kommit att omge det med.

Forts. sid 7 5

Från biskop till biskop, hjärta till hjärta

av sr. Carina Carlström, präst

Enligt vår kyrkas lag "Code of Canons" ska en regionalbiskop avgå vid 75 års ålder.

Presiderande biskopen kan besluta om förlängning av den sittande regionalbiskops uppdrag för en period av två år om synnerliga skäl föreligger och det var precis vad vi fick göra då coronapandemin tvingade fram en tvåårig väntan på biskopsvigningen av Krister Fast.

För att en biskopsvigning skall vara giltig krävs nämligen tre närvarande biskopar och pandemins reseförbud hindrade de utsedda biskoparna att resa till oss. Så vi väntade tålmodigt, för det som skall ske, det sker när Gud vill och inte utifrån våra egna önskemål.

Under tiden efteråt sattes Krister in i en biskops mångahanda och inte alls lätta uppgifter. Kanske var ändå de två vänteåren bra för honom, Nu fick han tid att förstå vilket uppdrag som väntade honom på ett djupare sätt än bara genom kunskap. Att läsa sig till fakta är en sak – att få insikterna att rota sig i hjärtat en helt annan.

Och så kom till sist dagen då det var dags att tacka biskop Sten-Bertil Jakobson för lång och synnerligen trogen tjänst för att i stället välkomna Krister Fast som vår nya regionalbiskop. Datumet, som valdes av bägge biskoparna i enhet, blev söndagen den 23 oktober 2022 och det var med stort vemod och darrande hjärta jag deltog som Kristers stavbärare i den fantastiskt vackra mässa som inramade övergången. Mina känslor var lite överallt, för jag hyser en så stor tillgivenhet till bägge biskoparna!

Sten-Bertil har liksom "alltid funnits där" i mitt LKK-liv, eftersom han tog över som regionalbiskop efter biskop Lennart

Söderström innan jag tog det där första steget in i vår lilla vackra domkyrka på Stora Essingen i Stockholm. Han konfirmerade mig och vigde mig till Mariasyster, han ledde mig genom Minor och Major Orders alla grader och viktiga andliga lärdomar, han vigde mig till präst, och han var den jag vände mig till när jag emellanåt råkade i själ snöd och kände att jag behövde bikta mig.

Samtidigt har jag en kär vän i Krister, och vi har under åren samarbetat i många olika sammanhang inom kyrkan. Det är också med honom jag diskuterar – ibland animerat! – sådant jag funderar över både liturgiskt, exegetiskt och kyrkopolitiskt. Vi är båda två riktiga "liturginördar" och älskar gudstjänstlivet över allt annat... så jag kan gå i god för att vår nya regionalbiskop är både kunnig, djupt engagerad och klok. Precis som Sten-Bertil varit i alla år. Dessutom är han en mycket skicklig ceremonimästare – en roll jag annars verkligen oroade mig för när biskop Evert Sundien så chockartat oväntat och hastigt rycktes ifrån oss för några år sedan.

För att återgå till denna speciella mässa, höll Sten-Bertil en oerhört gripande predikan som han vänligen delar med oss i detta nummer av Communio. Vi satt allihop andlösa och lyssnade med både öron och hjärta, och tro mig, jag överdriver inte när jag säger att det ryckte i folks händer att få applådera efteråt, så totalt hade

han nått rakt in i oss! Det är en tacksamhetsfylld glädje att konstatera att vi går från klarhet till klarhet i detta byte av regionalbiskop – från biskop till biskop, hjärta till hjärta.

Biskop Sten-Bertil överlämnar det kors han fick av Biskop Lennart och som ska gå vidare till den nya regionalbiskopen, biskop Krister

Svenska LKK är i fortsatt trygga händer.

Stort tack för allt du gjort och fortfarande gör för oss, Regionalbiskop Emeritus Sten-Bertil Jakobson! Jag önskar dig många, många år till bland oss, för du är en omistlig del av vår gemenskap! Och välkommen upp på bryggan, regionalbiskop Krister Fast! Du har en svår uppgift framför dig, men jag vet att du kommer att klara den. Ni har båda vad som krävs: ödmjukhet, en genuin förmåga att skjuta era egon åt sidan, lojalitet, fasthet, en intensiv kärlek till kyrkan och dess medlemmar, klokhet och en tro bergfast grundad i Gud Treenig, Fader, Son och Helig Ande.

Jultomten – vem är han egentligen?

Sankt Nikolaus av Myra (jultomtens förebild)

Sankt Nikolaus

Den mycket religiöse Sankt Nikolaus var känd för sin givmildhet gentemot fattiga och var ett av de mest populära helgonen under senmedeltiden. Detta återspeglas också i det stora antalet kyrkor och altare som har blivit resta i hans ära.

Enligt legenden ska han bland annat ha räddat tre döttrar till en fattig kristen man från vanära och prostitution genom att tre nätter i rad kasta guld-klimpar in genom deras fönster så att de kunde betala sin hemgift och bli bortgifta.

En annan legend berättar hur en värdshusvärd mördade tre

pojkar. Nikolaus fick genom en ängel höra om detta och återuppväckte pojkarna från de döda genom sina böner. I avbilder av Sankt Nikolaus håller han ofta tre guldklimpar eller ett träkar med de tre pojkarna i. Det är genom legenden om de tre pojkarna som Sankt Nikolaus har kommit att förknippas med barn.

Nikolausdagen firas flitigt den 6 december, till exempel med presenter till barnen i Nederländerna.

Tomten och jultomten

Det ska också tilläggas att Tomten och Jultomten inte är

samma sak även om båda är en förebild för dagens Jultomte.

Tomten är ett mytologiskt väsen i skandinavisk folketro. Han höll vakt på gården och ansågs allmänt som snäll, men om man inte gjorde som han ville kunde han ställa till med alla möjliga slags rackartyg. Det är den tomten Viktor Rydberg diktat om.

Jultomten kommer till USA

Den amerikanska versionen av Jultomten, Santa Claus härstammar från den nederländska versionen Sinter Klaas som sjömän och bosättare på 1800-talet tog med sig till Amerika.

Skt Mikael och Alla Änglars kyrkobyggnad i vinterskrud

Forts. från sid 5

Ett barn varder ...

Julens budskap är inte bara att erinra oss om födelsen i Betlehem för tvåtusen år sedan utan att aktualisera gudabarnet som finns inom var och en av oss. Barnet har en förmåga att häpna, bli överväldigad av en överraskning, bli glad och bli rädd, ha förtroende, vara spontant men aldrig likgiltigt.

Mot detta framstår vår eländiga beräknande och analyserande förståndighet som rena dödgräveriet. Denna förståndighet som hindrar oss från att sörja ut vår sorg och skrika ut vår rädsla men också att visa spontanitet och glädje.

Det är barnet som skall vara kännetecknet på en ny tid, även i våra dagar.

Det är det julen handlar om mina vänner. Inser vi det får

också Angelus Selesius kända ord liv och mening: **Även om Kristus fötts tusen gånger i Betlehem, men inte i människans hjärta, är allt förgäves".**

Tankar nedtecknade av biskop Lennart för många år sedan - lika aktuella i dag. Red.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta
mob 070-677 99 83, e-post krister.fast@lkk.se
Regionalbiskop emeritus Sten.Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: biskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosg. 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6531 Kontonr 962 452 718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1
549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 1-2023 är den 26 februari 2023.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

JULTIDENS GUDSTJÄNSTER

i S:t Mikael och Alla Änglars församling.

Söndagen 25 december,
JULDAGEN
Mässa kl 11.00

Söndagen den 1 januari,
Nyårsdagen
Mässa kl 11.00

Söndagen den 8 januari, söndagen efter
TRETTONDAGEN
Mässa kl 11.00

Efter mässan traditionsenlig JULFEST
knytkalas, medtag något till buffébordet och en liten julklapp med innehåll för ett värde av runt 50 kr. Ansvarig för julfesten är Nappe.

Onsdag 11 januari,
LÄKEGUDSTJÄNST
KL 19.00 med efterföljande samtal
över en tallrik soppa och smörgås